అందాలరాశి అంజలి-నిండా మునిగింది ప్రేమలో. ఘాటుప్రేమలో! అందం, ఐశ్వర్యం, అవకాశం వున్న మిలమిలల బొమ్మ ప్రేమలో పడడం ఆశ్చర్యం కాదుగాని ఆమె ప్రేమించిన అరుణ్ మాత్రం ఆశ్చర్యార్థకమే!

కథ

ఆమెకు ఆస్తివుంటే -అతనికి నాస్తి!

ఆమె యింటిలో ఏసీ, టీవీ-అతనింటి పొయ్యిల్ పిల్లి, పొట్టలో ఎలుకలు!

ఆమెకు కారు, అతనికి డొక్కు సైకిల్!...

ప్రేమ గుడ్డిదేకాదు, కుంటిది, మూగ, చెవుడు కూడా!

ప్రేమను చెప్పుకోవాలంటే అంజలికి తల్లిలేదు.

తండ్రి అంటే భయం.

కానీ, చెప్పాలన్న తపనతో ధైర్యం అంతా మూటగట్టుకొని ఓరోజు తండ్రి గదిలో అడుగు పెట్టింది అంజలి. కానీ ఆయనా గదిలో లేడు. కొత్త పనివాడు

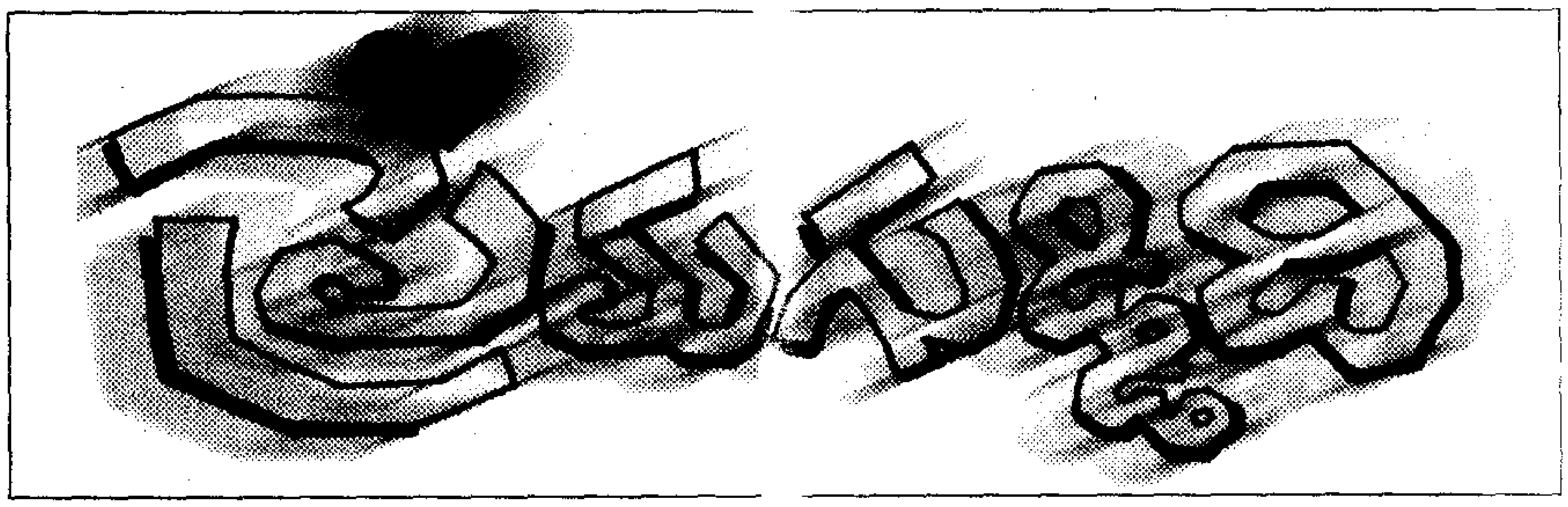

కాబోలు బీరువా తుడుస్తూ కనిపించాడు.

''నువ్వెవరివోయ్?'' గద్దిస్తున్నట్టు అడిగింది.

ఇటు తిరిగి తువ్వాలు భుజం మీద వేసుకుంటూ ''కొత్తపనివాడిని, ఈరోజే చేరాను అమ్మాయ్‌గారూ'' అన్నాడు వినయంగా ఒంగిపోతూ.

ఎక్కడో చూసిన ముఖం. ఎప్పుడో విన్న మాట తీరూ.

అంజలి పరిశీలనగా చూస్తోంటే చిరునవ్వు చిందిస్తూ వినయం విసర్జించి నిటారుగా నిల్చున్నాడతడు.

''పో, డాడీ! ఈ మారువేషం ఏమిటీ! నిజంగా పనివాడనుకున్నా'' గోముగా అంది అంజలి.

గలగలా నవ్వేశాడు మాధవయ్య. కానీ అంతలోనే జ్ఞాపకం వచ్చినట్టు వినయంగా ఒదిగిపోతూ ''కాఫీ తెస్తానుండండి అమ్మాయిగారూ'' అంటూ కిచెన్‌వైపు వెళ్ళిపోయాడు.

వెళ్తున్న డాడీ వైపు చూస్తూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది అంజలి.

ఎవరి పిచ్చి వారికి ఆనందం!

మాధవయ్యకి మారువేషాల పిచ్చి!

★★★

''అమ్మాయిగారూ! కాఫీ''

ఉలిక్కిపడి దీర్ఘాలోచన నుంచి తేరుకొని చూసింది అంజలి.

ఎదురుగా కాఫీ కప్పుతో- నౌకరు వేషంలో తండ్రి!

''డాడీ! మీరు ఆ వేషంలో కాఫీ యిస్తే తీసుకోను! మీతో మాట్లాడనసలు! ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పాలని వచ్చాను. కాని చెప్పను. అది డాడీతో చెప్పాల్సిన విషయంగాని నౌకరుతో చెప్పాల్సింది కాదు!'' బుంగమూతి పెట్టి అంది.

వేషం మార్చుకొని వచ్చాడు మాధవయ్య.

★★★

ముతక ఖద్దరు పంచ, ఖద్దరు లాల్చీ, మొద్దుమీసాలతో రుబ్బుడు పొత్రం లాగ కుర్చీలో కూర్చున్న రాఘవయ్య చెప్పినదంతా విని-ఆయన్ని, ఆయన ప్రక్కనే కూర్చున్న వాళ్ళబ్బాయి సూటూబూటూ యువకుడు రాముని మిడుతూ మిడుతూ చూస్తూ కూర్చుంది రవణమ్మ.

ఒక పనయిపోతుంది కదాని తండ్రీ, కొడుకూ క్రీగంట ఆ యింటి సౌభాగ్యాన్ని తిలకిస్తున్నారు-

పెంకుటిల్లు, మూలల్లో బూజులు, ఒంటిరెక్క అల్మారా, ఒక కాలు విరిగిన టేబుల్-ఇంటినిండా జనం, జనం-కలుగులో ఎలకల్లాగ బిలబిలలాడుతూ-

వాళ్ళెవర్నీ రవణమ్మ ఆయనకు పరిచయం చేయలేదు గాని తన ప్రక్కనే కూర్చున్న పెద్దకూతురు శాంతని పరిచయం చేసింది.

ఏ సబ్బు వాడుతున్నారోగాని వాళ్ళిద్దరూ తల్లీ, కూతురు లాగ లేరు. అక్క, చెల్లెలు లాగున్నారు.

అయితే- ముసలి అక్క! ముసలి చెల్లెలు!

ఓటర్ల లిస్టులో ఆ యింటి యజమాని పేరు ఏదో వుంది గాని అసలు యజమాని రవణమ్మే. ఆమె చివరకు అంది-కాదు, అరిచింది ''ఒకసారి చెబితే అర్థం కాదా, జీడ్డు మహారాజా! మాకున్నది ఒకడే అబ్బాయి ప్రసాదు- వాడికి గత ఏడాదే పెళ్ళయింది. ఇదిగో నా ప్రక్కన కూర్చున్న మా శాంత కూతురే నా కోడలు'' అంటూ- ''ఒసే రాధా'' అని గర్జించింది.

పిల్లి ఎదుటకు వస్తున్న చిట్టెలుక లాగ యిలా వచ్చి అలా పారిపోయింది రాధ. అయినా రాఘవయ్యకు నమ్మకం కలగలేదు కాబోలు-

''అది కాదమ్మా! మీకు పెళ్ళికాని అబ్బాయి వున్నాడనీ, ఎమ్.బి.యే పాసై టౌన్‌లో ఈస్ట్‌వెస్ట్ కంపెనీ ఎగ్జిక్యూటివ్‌గా పనిచేస్తున్నాడనీ, బహుయోగ్యుడనీ, మీది చాలా మంచి కుటుంబం అని మా వెంకయ్యగారి పుల్లయ్య చెప్పాడమ్మా. మా అమ్మాయి ఎమ్.ఎ. చదివింది. బహుయోగ్యురాలు. మాధురీ దీక్షిత్ లాగుంటుంది. అయితే అమ్మాయికి వంట రాదండి. మరేం ఫర్వాలేదండీ, మీ అబ్బాయికి వంట చేయడం వచ్చుకదాండీ! సర్దుకుపోతాడులెండి! ఇంక కట్నం అంటారా, మీ యిష్టం! ఎంతడిగితే అంత! ముతక ఖద్దరు ముస్తోడు లాగున్నాడు. వీడెంత యివ్వగలడు అని సందేహించకండి. ఖద్దరు కట్టినా కరెన్సీ కట్టలు, కట్టలు ఉన్నవాడిని! అబ్బాయితో మీరు ఎప్పుడు పిల్లను చూసుకోడానికొచ్చినా సరేనండి''-అని కాసేపు ఆగి- ''ఇంతకూ రాధ నిజంగా మీ కోడలేనా అండీ?'' అడిగాడు.

హబ్బా అని తలలు బాదుకున్నారు తల్లీ, కూతురూ.

శాంత చటుక్కున లేచి పెళ్ళి ఆల్బమ్ తీసుకొచ్చి ఆయన చేతిలో పెట్టింది.

''మీకెవరు చెప్పారోగాని-మా అబ్బాయి ఎమ్.బి.యే కాదు. ఉద్యోగమూ లేదు. పైగా పెళ్ళయినవాడు'' ఓపికగా వివరించింది రవణమ్మ.

శుభలేఖలోని పేర్లు, ఆల్బమ్‌లోని ఫోటోలూ చూశాక ''మనం పొరపడ్డాం డాడీ! ఇంక వెళ్దాం'' అన్నాడు రాము.

ఎక్కడో పొరపడినట్టు రాఘవయ్యకీ అనిపించింది కాబోలు ''మరి మా వెంకయ్యగారి పుల్లయ్య అలా చెప్పాడేమిటమ్మా!'' అడిగాడు అయోమయంగా.

''ఆ వెంకయ్యెవరో, పుల్లయ్యెవరో-ఆయన మీకలా ఎందుకు చెప్పాడో మాకేం తెలుసు! బాగుందయ్యా నీ వరస!'' ఘొల్లున నవ్విందది రవణమ్మ.

''మీ కుటుంబంతో వియ్యమందాలని ఎంతో ఆశపడ్డాను'' అంటూ నిలువెల్లా నిరాశ ఆవరించిన వాడిలా కుర్చీలోంచి లేచాడు రాఘవయ్య.

చటుక్కున రవణమ్మ బుర్రలో బల్బు వెలిగింది. నిండుగా పైట సర్దుకొని ''అన్నయ్యగారూ! మీకంతగా సంబంధం కలుపుకోవాలని వుంటే మా అమ్మాయి వుందండి'' అంది రాము వైపు ఓరగా చూస్తూ.

''ఆ..వుందిలే-తొండపిల్లలాగ యింత!..బాబుగారూ, మా అమ్మాయీ ఉందండి. చక్కని చుక్క. పదో క్లాసు'' అంది శాంత, తల్లికి పోటీగా.

దాంతో-నా కూతురంటే, నా కూతురని-ఆ తల్లీ కూతురూ యుద్ధానికి దిగారు.

రాఘవయ్య తెల్లరుమాలు ఊపుతూ ''పది లక్షలు

కట్నం ఎవరిస్తే వారికే'' అన్నాడు నవ్వుతూ.

అంతే.

తల్లీ, కూతురూ ఏకమై రాఘవయ్యని ఏ్పడం మొదలుపెట్టారు.

''మీ అబ్బాయెంత మొనగాడైతే మాత్ర పది లక్షలు కట్నమా! నీ ఖం మ ా! నీ కాలి పోన ! లక్ష

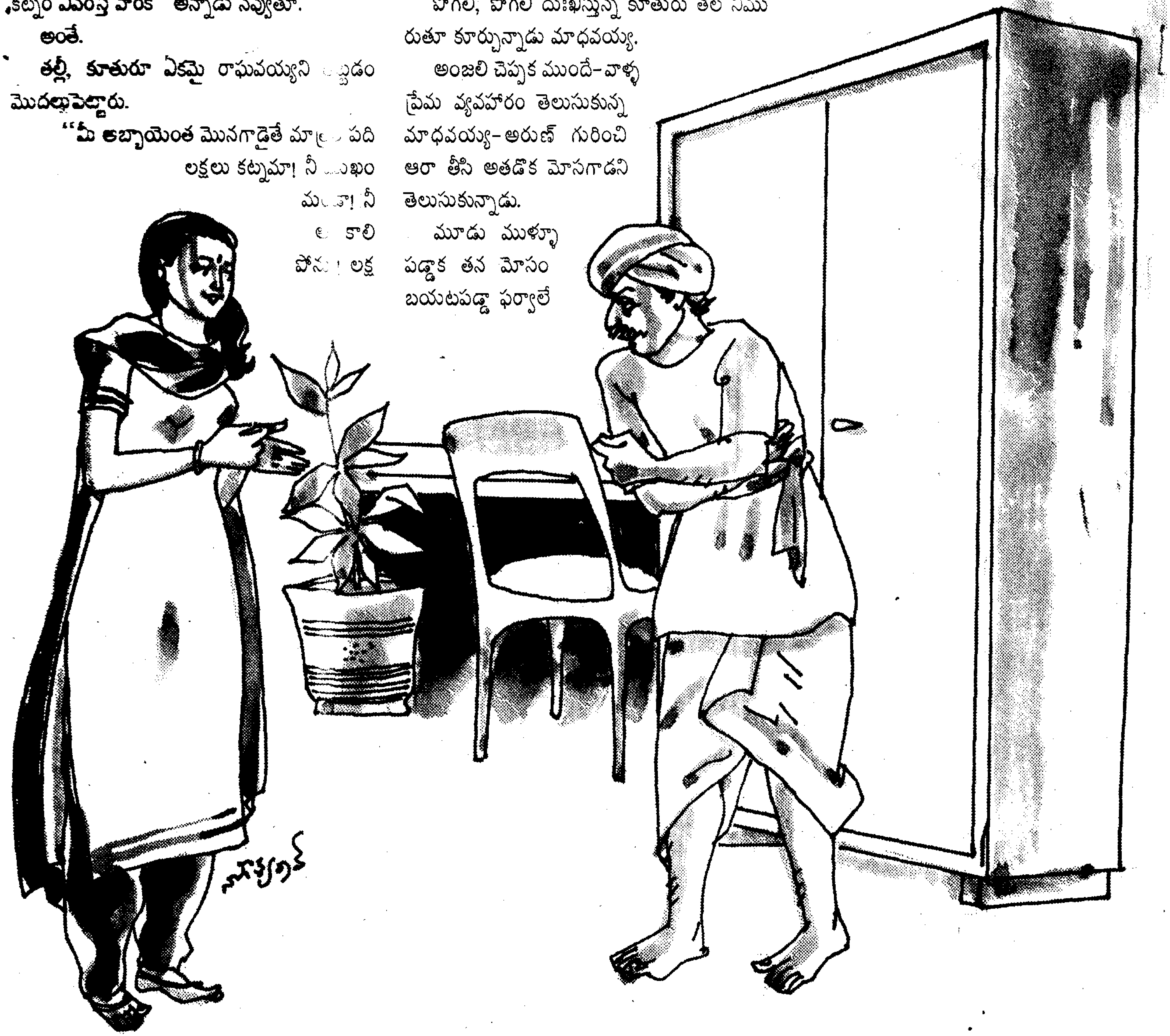

అంటే రెండక్షరాలే కాదయ్యా! ఐదు స ్నాలు! ఎది లక్షలంటే ఆరు సు లు..''

ఇంక వాళ్ళ భాష పచ్చిపచ్చిగా మా ోతోంటే తట్టుకోలేక తండ్రీ కొడుకూ తెల్లరుమ్మొ ఊపు కుంటూ బస్టాండ్‌కి దౌడు తీశారు.

★★★

విగ్గూ, సూటూ తీసేసి, పెట్టుడు మీస పీకేసి, డ్రెస్ ధరించి తండ్రి గదిలోకి వెళ్ళింది అం .

ఆయనింకా వేషం తీసెయ్యలేదు.

ముతక ఖద్దరు పంచె, లాల్చీ మొద్దు మీసంతో రుబ్బుడు పాత్రంలా కూర్చుని వున్నాడు.

మారు వేషంలో రవణమ్మ గారింటికెళ్ తెలుసు కున్న విషయాలింకా అంజలిని ఉక్కిరిబిక్కి చేస్తూనే వున్నాయి. ఆమె హృదయాన్ని మోసపు ్రేమ ఛిన్నా భిన్నం చేసింది.

పొగిలి, పొగిలి దుఃఖిస్తున్న కూతురు తల నిమురుతూ కూర్చున్నాడు మాధవయ్య.

అంజలి చెప్పక ముందే-వాళ్ళ ప్రేమ వ్యవహారం తెలుసుకున్న మాధవయ్య-అరుణ్ గురించి ఆరా తీసి అతడొక మోసగాడని తెలుసుకున్నాడు.

మూడు ముళ్ళూ పడ్డాక తన మోసం బయటపడ్డా ఫర్వాలేదని అతని ధైర్యం. భారతనారి పవిత్ర వివాహబంధాన్ని తెంచుకోలేక రాజీపడిపోతుందని అతని నమ్మకం.

అరుణ్ మోసగాడని అంజలికి చెబితే ఆమె నమ్మదు సరికదా అతనితో వెళ్ళిపోవచ్చు. అందుకని-'' మీ అత్తగార్ని పరిచయం చేస్తాను. మారు వేషాల్లో వెళ్దాం. మారువేషంలో వున్న మజా, థ్రిల్ నీకూ తెలుస్తాయి'' అంటూ మంచి మాటలతో నచ్చజెప్పి అంజలికి మగవేషం వేయించి రవణమ్మ గారింటికి తీసుకువెళ్ళాడు మాధవయ్య.

రవణమ్మగారి అబ్బాయి ప్రసాద్, అరుణ్ వేర్వేరు వ్యక్తులయి ఉంటారన్న ఆశ మిణుకు మిణుకుమంటూ వుండేది అంజలి హృదయంలో.

కాని శుభలేఖ, పెళ్ళి ఫోటోలు చూశాక ఆశ ఆరిపోయింది.

అతని పూర్తిపేరు అరుణ్‌ప్రసాద్!

''నువ్వెందుకమ్మా ఏడుస్తావు! పెళ్ళికాక ముందే నిజం తెలిసినందుకు సంతోషించాలి గాని'' అన్నాడు మాధవయ్య.

''అతడు చెప్పినదంతా నిజమని గుడ్డిగా నమ్మాను డాడీ! ఇప్పుడాలోచిస్తోంటే నేనెంత ఫూల్‌నో అర్థం అవుతోంది'' అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుంది అంజలి.

''అందుకే ప్రేమ గుడ్డిది!'' అని నవ్వాడు మాధవయ్య.

''మారువేషంలో వున్న మజా అది అనుభవించితే తెలియునులే'' కూనిరాగం తీసి తనూ నవ్వేసింది అంజలి.

★

ప్రఫుల్లచంద్ర